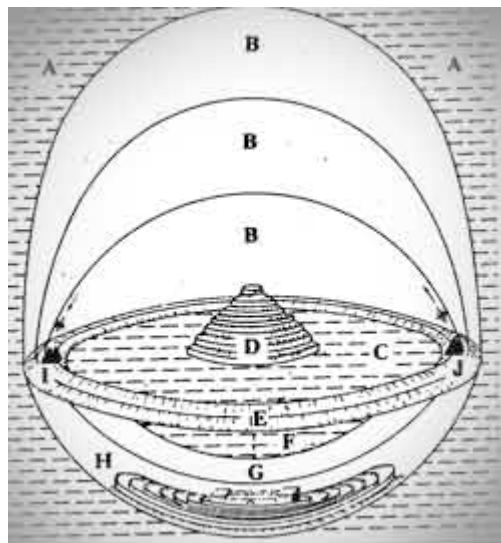

Bibelens flade jord af Simon Griis

I dag ved vi som en selvfølge, at jorden er rund, svæver frit i verdensrummet, og at solen er centrum for jordens bane. Det har dog ikke altid været sådan.

Sumererne mente, at jorden var flad, og at stjernerne, som på et tidspunkt af dagen svævede hen over himlen, det næste svømmede gennem en underjordisk flod, for derefter at komme frem på himlen igen. Ægypterne levede på en flad jord med himlen som et tæppe, der var spændt fast i de fjerne bjerge. Den første græske naturfilosof Thales (585 f.Kr.) mente at jorden var en flad skive omkranset af vand. Hans efterfølger, filosofen Anaximander fra Milet (547 f.Kr.), anså jorden for at være cylinderformet med den beboede verden på toppen.

Forestillingen om den flade jord, understøttet af vand, søjler eller kæmpedyr har været fundamentet for alle civilisationer gennem årtusinder. Først i de senere århundreder har tanken om den i verdensrummet frit svævende jord, slået rigtigt igennem.

Vi anser normalt Bibelens forfattere for at være produkter af deres egen tid. At de i deres forfatterskaber, skriver ud fra den daværende generelle forståelse af verden. Måske er dette rigtigt. Måske anså Israel jorden for at være flad med en slags hvælving over, understøttet af store søjler.

Imponerende ville det jo være, hvis man fandt et skrift, som var mere end 2500 år gammelt, og som, i stedet for at støtte sig til den primitive verdensopfattelse, havde et klart budskab, som samstemmede med den moderne videnskab og vore dages forståelse af universets sammensætning og jordens placering.

Et sådant skrift eksisterer faktisk. I Bibelen finder vi udsagn, som samtidens etablerede stjernetydere, observanter og videnskabsmænd måtte have rystet på hovedet af. På samme tid, som man i Indien mente, at jorden stod på en platform af elefantrygge, som igen stod på en kæmpe skilpadde, siger Job:

Han (Gud) udspænder nordens over det tomme, ophænger jorden på intet Job.26.7

Bibelen er ikke en videnskabelig afhandling, og Job var ingen videnskabsmand. Hans på den tid nok så provokerende udtalelse grunder sig ikke på videnskabelige observationer af stjernernes og planeternes baner. Han påberåber sig ikke den neutrale observatørs autoritet. Udtalelsen er alene et udtryk for hans åndelige samfund med universets skaber.

Måske var Job ikke interesseret i jordens form og egenskaber. Måske troede han, at jorden var flad. Men hans udtalelse viser os, at Gud, universets skaber, inspirerede mennesker til at nedfælde, hvad vi i dag kender som Bibelen, og at der i denne proces fremkom udsagn og opfattelser, som må have ligget langt fra datidens forfattere, men som må anses for at være det normale udtryk for en Gud, der har skabt alt, og derved har al indsigt i universets hemmeligheder. Vi finder en lignende udtalelse hos Esajas omkring jordens form:

Han (Gud) troner over jordens kredse, som græshopper er dens beboere... Es.40.22a

På hebræisk er der 3 ord for kreds (eller rund). Et ord, som betegner en cirkel, et ord, som betegner en kuppel, og ordet chuwg, som betegner en kugle, en klode, en sfære. Esajas vælger her at bruge den sidste betegnelse i sin beskrivelse af jorden. Verset giver altså udtryk for, at jorden ikke er en flad, rund skive eller en kuppel, men derimod en rund kugle eller sfære.

Bibelen har ikke til formål, at redegøre for videnskabelige observationer og teorier. Bogens budskab er åndeligt, og fortæller os om Guds væsen og frelsesplan. Og alligevel ser vi gang på gang hemmeligheder i Skriften, som datidens forfattere ikke havde en jordisk chance for at vide, men som giver et klart billede af overnaturlig Gudsinspiration.